

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej, a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcov: **1/ M. A.**, nar. X., bytom B.B., **2/ M. A.**, nar. X., bytom L., **3/ JUDr. M. A.**, nar. X., bytom B.L., **4/ V. A.**, nar. X., bytom R.R., **5/ V. A.**, nar. X., bytom B.B.B., **6/ J. B.**, nar. X., bytom B.B., **7/ J. B.**, nar. X., bytom L., **10/ I. S.**, predchádzajúce priezvisko B., nar. X., bytom ul. H., **11/ B. T.**, nar. X., bytom ul. N., **12/ Z. A.**, nar. X., bytom N., **13/ Mgr. E. B.**, nar. X., bytom ul. Z., **15/ S. Š.**, nar. X., bytom L., **16/ J. S.**, nar. X., bytom ul. L., **17/ E. S.**, nar. X., bytom ul. R.Ž., **18/ J. S.**, nar. X., bytom B.B., **19/ Ing. V. S.**, nar. X., bytom ul. T., **20/ E. S.**, nar. X., bytom B.B., **22/ E. T.**, nar. X., bytom ul. M., **25/ Bc. J. B.**, nar. X., bytom B.B., **26/ Ing. S. P.**, nar. X., bytom ul. B., **27/ M. F.**, nar. X., bytom ul. S., **28/ J. U.**, nar. X., bytom B.B.1, **29/ I. B.**, nar. X., bytom H., **30/ V. B.**, nar. X., bytom K., **31/ RNDr. D. L.**, nar. X., bytom K., **32/ M. H.**, nar. X., bytom B.B., **33/ M. K.**, nar. X., bytom B.B., **34/ V. B.**, nar. X., bytom B.B.8, **35/ A. H.**, nar. X., bytom S., **36/ I. S.**, nar. X., bytom R.R., **37/ O. Z.**, nar. X., bytom R.N., **38/ M. V.**, nar. X., bytom B.B., **39/ E. V.**, nar. X., bytom B.B.1, všetci zastúpení advokátom JUDr. P. B., R.H., proti žalovanému: **JUDr. M. L., PhD., J.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu P. „v konkurze“, K., IČO: X., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcov 1/ až 39/, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, z 30. augusta 2012, č. k. 34 Cbi 33/2007-367, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 2012, č. k. 34 Cbi 33/2007-367 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu. Žalovaný nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania, preto o nich nerozhodol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia v zákonom stanovenej lehote podali 25. októbra 2007 žalobu o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, vedených Správou katastra R. na LV č. X., katastrálne územie B. :

- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m²,
- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m²,
- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m²,
- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m²,
- parc. č. X., trvalé trávne porasty o výmere X. m²,
- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m².

Návrhom zo 14. apríla 2010 žalobcovia žiadali, aby súd vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu aj ďalšie nehnuteľnosti, ktoré boli vydané Š., š. p., B., na základe dohody č. 23 z 29. júna 1998, tieto nehnuteľnosti:

- parc. č. X., trvalé trávne porasty o výmere X. m²,
- parc. č. X., lesné pozemky o výmere X. m²,
- parc. č. X., trvalé trávne porasty o výmere X. m².

Návrh na vylúčenie týchto nehnuteľností bol na súd podaný po uplynutí stanovenej lehoty.

Žalobcovia tvrdili, že v čase vyhlásenia konkurzu, t. j. 27. januára 1999 boli vlastníkami predmetných nehnuteľností, a vlastníctvo preukazovali výpisom z pozemkovo knižnej vložky č. 48 a č. 99, obec B., identifikáciou parciel, registrom pôvodného stavu U.B.,

registrovaný spoločnosťou T., s. r. o., dohodou č. 239 o odovzdaní pozemkov pre U.B., zoznamom členov U.B. a osvedčeniami o dedičstve po porúčiteľoch. Tvrdili, že I. o majetok ich predkov ako bývalých urbarialistov obce B., ktorí boli ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísaní v tejto pozemkovo knižnej vložke.

Žalovaný doložil do spisu rozhodnutie správneho orgánu – bývalého Okresného úradu R., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, z ktorého vyplýva, že Pozemkový úrad R. nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v katastrálnom území B. z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu, vyvolaných historickým vývojom. V priebehu prípravného konania sa uskutočnilo rokovanie zainteresovaných orgánov a organizácií, zástupcov vlastníkov pôdy obce B. a rokovanie s Obecným úradom B. a P.. Pozemkový úrad v R. 26. októbra 1991 vydal rozhodnutie č. PÚ5/92 podľa ust. § 8 zákona o nariadení pozemkových úprav v katastrálnom území B. a určil hranicu obvodov pozemkových úprav a hranice obvodu pozemkov, ktoré sa vynímajú z pozemkových úprav. Za účelom vypracovania projektu pozemkových úprav v katastrálnom území B. bola 07. augusta 1992 uzavretá medzi Ministerstvom pôdohospodárstva SR, B. a T., s. r. o., B. zmluva č. 1 – 1/92 o dodávke prieskumných, projektových a geodetických prác, predmetom ktorej bolo vypracovanie projektu pozemkových úprav v tomto katastrálnom území. Na základe tejto zmluvy boli spracované úvodné podklady k projektu pozemkových úprav, t. j. register pôvodného stavu a úvodné podklady boli zverejnené v obci a prejednané so združením účastníkov pozemkových úprav v katastrálnom území B. na zasadnutí konanom na Obecnom úrade v B. 13. februára 1993. Zároveň boli výpisy z registra pôvodného stavu doručené všetkým známym účastníkom pozemkových úprav, ktorých pobyt bol známy a Slovenskému pozemkovému fondu v B. v prípade neznámych vlastníkov, resp. vlastníkov, ktorých pobyt nebol známy. Po prerokovaní námietok proti výpisom z registra pôvodného stavu a zásadám funkčného usporiadania územia, Pozemkový úrad R. 28. apríla 1993 podľa § 10 ods. 3 a ods.4 zákona č. 330/1991 Zb. v znení noviel, o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, schválil úvodné podklady k projektu pozemkových úprav.

Na Obecnom úrade v B. sa uskutočnilo 24. júna 1993 zasadnutie združenia účastníkov pozemkových úprav v katastrálnom území B., na ktorom boli v zmysle ust. § 11 citovaného

zákona prerokované zásady pre umiestnenie náhradných pozemkov, ktoré vychádzali z registra pôvodného stavu, všeobecných zásad funkčného usporiadania územia a hranice obvodu pozemkových úprav. Na tomto zasadnutí boli podľa § 11 ods. 5 cit. zákona zásady pre umiestnenie náhradných pozemkov schválené. Na základe úvodných podkladov a dohodnutých zásad bol zhotoviteľom diela podľa § 12 cit. zákona vypracovaný projekt pozemkových úprav, z ktorého vychádzalo vypracovanie plánu pre umiestnenie náhradných pozemkov a ich pridelenie vlastníkom /ďalej len rozdeľovací plán/. Rozdeľovací plán bol 01. septembra 1993 predložený účastníkom pozemkových úprav, bol zverejnený v obci aj výpis z registra nového stavu, ktorý je súčasťou rozdeľovacieho stavu, bol doručený všetkým známym vlastníkom, ktorých pobyt bol známy. Po zapracovaní zmien na základe požiadaviek vlastníkov bol rozdeľovací plán predložený na schválenie Pozemkovému úradu v R.. Projekt pozemkových úprav v katastrálnom území B. bol podľa § 13 ods. 3 cit. zákona schválený rozhodnutím Pozemkového úradu č. PÚ5/92 z 22. apríla 1999. Rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav bolo doručené verejnou vyhláškou a doručené všetkým zainteresovaným orgánom a organizáciám. Následne 19. júla 1999 sa na Obecnom úrade v B. uskutočnilo zasadnutie združenia účastníkov pozemkových úprav v katastrálnom území B. za účelom prejednanie postupu prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní. Vzhľadom na to, že postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní bol združením účastníkov pozemkových úprav odsúhlasený, Pozemkový úrad v R. vydal 02. augusta 1995 rozhodnutie č. PÚ5/92, ktorým nariadil vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území B.. Toto rozhodnutie bolo doručené verejnou vyhláškou, a jeho prílohou bol dohodnutý postup prechodu hospodárenia v novom usporiadaní. Projekt pozemkových úprav v katastrálnom území B. spracovala firma T., s. r. o., B. a tento projekt Okresný úrad R., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva svojim rozhodnutím schválil 19. mája 1997. Dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia účastníci pozemkových úprav v katastrálnom území B. nadobúdajú vlastníctvo k pozemkom podľa rozdeľovacieho plánu, a na základe neho sa vykonali zmeny vlastníctva v katastri nehnuteľností. Následne po schválení projektu pozemkových úprav bol spracovaný register nového stavu katastrálneho územia B..

Z rozhodnutia príslušného správneho orgánu je zrejmé, že účastníci pozemkových úprav boli informovaní o správnom konaní, boli s nimi prejednané podklady k projektu pozemkových úprav, boli im doručené výpisy z registra pôvodného stavu, boli s nimi prerokované zásady pre umiestnenie náhradných pozemkov, ktoré boli schválené, bol im

predložený, a zverejnený v obci rozdeľovací plán, a výpis z registra nového stavu bol doručený všetkým známym vlastníkom. Vlastníci mali možnosť predložiť pripomienky a požiadavky, a po ich zohľadnení bol projekt pozemkových úprav schválený, a zároveň rozdeľovací plán predložený Okresnému úradu R., odbor katastra nehnuteľností na zápis do katastra nehnuteľností.

K námietke nezákonného postupu správneho orgánu vo vzťahu k žalobcom, súd prvého stupňa uviedol, že v tomto konaní súd nemá právomoc preskúmať rozhodnutia správnych orgánov. Zistil, že žalobcovia nepodali žalobu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu na súd. Žalobcovia vlastnícke právo k sporným pozemkom nepreukázali ani na základe dohody č. 239 o odovzdaní majetku v zmysle § 22 zákona č. 229/1991 Zb. Túto dohodu uzavreli 29. júna 1998 S., š. p., B., odštepny závod R. a U.B., v mene ktorého dohodu podpísala fyzická osoba J. B.. Z potvrdenia Okresného úradu R. z 12. júna 1998 vyplýva, že uvedené pozemkové spoločenstvo je evidované v registri pozemkových spoločenstiev bez právnej subjektivity. Nedostatok právnej subjektivity je dôvodom absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí ex tunc, t. j. od začiatku, nastáva priamo zo zákona, nemožno ju žiadnym spôsobom napraviť a súd na ňu prihliada aj bez námietky, t. j. úradnej povinnosti. Na základe neplatnej dohody nebolo možné nadobudnúť vlastnícke právo k sporným pozemkom.

Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie. Žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa odvolateľov rozsudok súdu prvého stupňa je vecne nesprávny, lebo súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a vec nesprávne právne posúdil. Namietali, že súd prvého stupňa vychádzal výlučne z rozhodnutia Okresného úradu v R., odbor pozemkový, /ďalej len rozhodnutie pozemkového úradu/. Súd sa neoboznámil so spisom správneho orgánu, čo bolo pre posúdenie toho, za akých okolností bolo rozhodnutie správneho orgánu vydané, nevyhnutné a bez vykonania navrhnutých dôkazov, vydal rozhodnutie, ktorým žalobu zamietol.

Žalobcovia v konaní zdôrazňovali, že boli protiústavne pozbavení svojich vlastníckych práv. Predmetné pozemky nadobudli po svojich predkoch a nepretržite ich užívajú od roku 1909. Nehnuteľnosti im boli vydané ako oprávneným vlastníkom v roku 1998 v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. o úpravách vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení noviel, a to na základe dohody č. 239 o odovzdaní majetku, ktorá bola podpísaná oprávnenými zástupcami S., š. p., odštepny závod R., Okresného úradu odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v R., Slovenského pozemkového fondu a za vlastníkov dohodu podpísal J. B., ako ich splnomocnený zástupca /ďalej len dohoda/. Namietali, že nemali žiadnu vedomosť o tom, že pozemky v ich vlastníctve by mali byť prevedené do vlastníctva žalovaného. Žiadny výpis z registra nového stavu, ktorý by tomu nasvedčoval, im doručený nebol a rovnako to s nimi nikto neprejednal. Napriek tomu sa výpis doručený žalobcom podstatne líšil od výpisu z registra nového stavu, ktorý bol na pojednávaní predložený žalovaným, a z ktorého vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností sa stal žalovaný. Poukázali na to, že žalovaným predložený výpis z registra nového stavu je z roku 1998, teda bol vyhotovený až po vydaní rozhodnutia pozemkového úradu, na základe ktorého mal žalovaný nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným pozemkom a vlastnícke právo podľa ich vedomostí bolo zapísané do katastra nehnuteľností až v roku 1999, teda po dvoch rokoch od jeho vydania.

Podľa názoru žalobcov rozhodnutie pozemkového úradu je potrebné považovať za nulitný správny akt, preto ho nemožno považovať za rozhodnutie, ktorým žalovaný nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Za nulitný správny akt ho žalobcovia považujú z nasledovných dôvodov:

- rozhodnutie pozemkového úradu bolo v správnom konaní vydané v rozpore so zákonom o pozemkových úpravách a nemá oporu ani v listinách vydaných v rámci konania o pozemkových úpravách,
- pre rozhodnutie neexistuje skutkový základ, lebo z podkladov, ktoré boli žalobcom doručené, vyplýva, že vlastníckymi nehnuteľností mali byť aj po ukončení pozemkových úprav naďalej žalobcovia,
- žalovaný pri vstupe do pozemkových úprav nevlastnil žiadne lesné pozemky, pričom z týchto úprav vychádzal aj ako vlastníckymi lesných pozemkov s tým, že celková výmera

- pozemkov, ktorú mal žalovaný nadobudnúť v rámci pozemkových úprav, niekoľkonásobne prevyšovala výmeru, s ktorou vstupoval do pozemkových úprav,
- rozhodnutie pozemkového úradu, ktorým žalovaný nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a ktorým skutoční vlastníci nehnuteľností boli pozbavení ich vlastníckych práv a to napriek tomu, že tieto nehnuteľnosti reálne užívali, je v úplnom rozpore s účelom výkonu pozemkových úprav, a nemá racionálny základ a oporu v konaní o pozemkových úpravách.

Ďalej tvrdia, že napriek tomu, že v zásadách pre umiestnenie náhradných pozemkov z júla 1993 je uvedené, že pri začatí pozemkových úprav neexistovala lesná pôda, ktorá by nebola vlastnícky doložená, ako aj napriek tomu, že so žalobcami na začiatku pozemkových úprav bolo konané ako s účastníkmi, pozemkový úrad v rozpore so zákonom o pozemkových úpravách nedoručil žalobcom zmenený výpis nového usporiadania, nedoručil im projekt pozemkových úprav, ani rozdeľovací plán a to aj napriek tomu, že podľa § 13 zákona o pozemkových úpravách bol povinný tak konať. Týmto konaním pozemkový úrad porušil aj základnú zásadu správneho konania, a to zásadu rovnosti účastníkov konania. Pozemkový úrad v rozpore so zákonom o pozemkových úpravách postupoval bez vedomosti vlastníkov, a robil zásahy v ich vlastníctve k pozemkom bez ich súhlasu. Vlastníci nemali žiadnu vedomosť o tom, že pozemky v ich vlastníctve by mali byť prevedené do vlastníctva žalovaného, nakoľko to z dokumentov, ktoré im zaslal pozemkový úrad nevyplývalo.

Tvrdia, že v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu pozemkového úradu nebolo rozhodnuté o žiadnej náhrade voči žalobcom. Žalobcovia sú toho názoru, že pozemkový úrad nemal právomoc konať a rozhodnúť tak, ako rozhodol. Nebol oprávnený svojvoľne bez súhlasu účastníkov pozemkových úprav schváliť projekt pozemkových úprav, a na jeho základe vydať rozhodnutie o jeho vykonaní. Pozemkový úrad konal nad rámec svojich právomocí, keď rozhodol o zmene registra nového stavu bez súhlasu a prerokovania so žalobcami.

Podľa názoru odvolateľov, ak súd prvého stupňa neprihliadol na uvedené skutočnosti, ak nevykonal nimi navrhnuté dôkazy, rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu vecí, pričom zistený skutkový stav nesprávne posúdil.

Pokiaľ I. o dohodu, ktorú podpísal J. B., odvolatelia nesúhlasia so záverom súdu, že ju podpisoval ako zástupca Urbárskeho spolku, podľa nich ju podpísal ako zástupca vlastníkov združených v tomto spolku, ktorí ho na zastupovanie splnomocnili na zasadnutí 26. marca 1998. Dohodu podpísal aj Okresný úrad, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva R., ktorý pozemkové úpravy robil, pričom v čase podpisu dohody, vlastnícke právo v prospech žalovaného ešte zapísané nebolo, aj keď pozemkové úpravy už mali byť ukončené. Uvedenú dohodu podpísal aj pozemkový úrad. Podľa ich názoru dohoda je platný právny úkon, na základe ktorého boli v súlade s právnymi predpismi odovzdané pozemky žalobcom.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že pokiaľ žalobcovia namietajú v konaní, že pri pozemkových úpravách, teda v správnom konaní nebol dodržaný zákonný postup správneho orgánu, súd v tomto konaní nemá právomoc preskúmať rozhodnutia správnych orgánov, a žalobcovia ani nepodali žalobu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu na súde. Predovšetkým žalobcovia mali konať aktívne od roku 1997, resp. od roku 1999. Ich tvrdenia, že im neboli doručené rozhodnutia katastra, čím nemali možnosť podať námietky proti vkladovému konaniu, a že pozemkový úrad so žalobcami nekonal, a ani jednému z nich nedoručil rozhodnutie pozemkového úradu, nie je možné vzhľadom na platnú právnu úpravu a uplynutie zákonných lehôt hodnotiť inak ako účelové. Po viac ako desiatich rokoch nie je priestor domáhať sa preskúmania rozhodnutia, ktorým bol založený nový právny stav, a od ktorého sa po viac ako 10 rokoch odvíja následná dispozícia všetkých vlastníkov a zmeny vlastníckych práv v k. ú. B..

Ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcov, že správny orgán s nimi nekonal a predpísaným spôsobom ich neoboznamoval so všetkými skutočnosťami, ktoré sa týkajú ich vlastníckych práv, resp. že nemali a nemohli mať vedomosť o tom, že v konaní o pozemkových úpravách boli vydané aj ďalšie dokumenty, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie pozemkového úradu, na základe ktorého sa stal vlastníkom pozemkov žalovaný, resp., že pozemkový úrad im nedoručil zmenený výpis nového usporiadania, sú nepravdivé.

Ak aj rozhodnutie pozemkového úradu bolo nesprávne, žalobcovia mali využiť dostupné procesné právne prostriedky podľa správneho poriadku, resp. Občianskeho súdneho

poriadku. Súčasné tvrdenia o akejsi nulite správneho rozhodnutia, na ktorú je potrebné podľa žalobcov „donekonečna“ prihliadať, sú zrejme výsledkom dlhodobej nečinnosti žalobcov, ktorí si dnes po skoro 15-tich rokoch uvedomujú, že mali konať.

Za nepravdivé považuje aj tvrdenia žalobcov, že predmetné pozemky nepretržite od roku 1909 užívajú. Z podanej žaloby vyplýva, že v roku 1998 boli pozemky vydané, a od tej doby ich spoluvlastníci užívajú. Užívanie pozemkov žalobcovia v konaní ničím nepreukázali. Ak ich aj užívajú od 26. augusta 1998, od doby, kedy bola podpísaná dohoda č. 239, žalobcovia ich nemohli užívať po dobu 10 rokov dobromyseľne, lebo vedeli, že boli zapísané do súpisu podstaty úpadcu. Svedčí o tom námietka proti zapísaniu do podstaty z 12. decembra 2006, a podanie žaloby 12. novembra 2007.

Tvrdí, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že sú niekdajšími vlastníkami, resp. právnymi nástupcami vlastníkov, evidovaných na príslušných pozemno-knižných vložkách, aj keď nový právny stav založený rozhodnutím bývalého Okresného úradu v R. - odbor pozemkový poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p., a po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je opodstatnené.

Predmetom odvolacieho konania je vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu P. „v konkurze“, vedených Správou katastra R. na LV č. X. v k. ú. B. a to:

- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- trvalé trávne poresty parc. č. X., výmera X. m²,
- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- trvalé trávne porasty parc. č. X., výmera X. m²,
- lesné pozemky parc. č. X., výmera X. m²,
- trvalé trávne porasty parc. č. X., výmera X. m².

Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel /ďalej len ZKV/ súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnenne.

V prejednávanej veci správca konkurznej podstaty zapísal do konkurznej podstaty úpadcu P. „v konkurze“ nehnuteľnosti, ktorých vylúčenie z konkurznej podstaty je predmetom konania. Žalovaný pri ich zápise do konkurznej podstaty vychádzal z podkladov, ktoré sa nachádzajú na Správe katastra v R.. Vyplýva z nich, že v katastrálnom území B. boli vykonané pozemkové úpravy, a príslušný Okresný úrad v R., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím z 19. mája 1997, č. j. TPLH/P-2679/97-PÚ 5/92-72 schválil vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území B., ktorý spracoval zhotoviteľ T., s. r. o., B.. Dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia účastníci pozemkových úprav v katastrálnom území B. nadobudli vlastníctvo k pozemkom podľa rozdeľovacieho plánu a na jeho základe sa vykonali zmeny vlastníctva v katastri nehnuteľností. Týmto postupom správneho orgánu bol založený nový právny stav, pričom novovytvorené parcely nemusia korešpondovať s údajmi v pozemkovej knihe.

Žalobcovia v konaní na súde prvého stupňa a opakovane v odvolaní namietajú, že pri pozemkových úpravách nebol dodržaný zákon, že pozemkový úrad postupoval v rozpore so zákonom o pozemkových úpravách bez vedomosti vlastníkov, a robil zásahy v ich vlastníctve k predmetným pozemkom bez ich súhlasu.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa na uvedenú námietku vykonal dostatočné dokazovanie, z ktorého ustálil správny skutkový a právny stav, ktorý si odvolací súd v plnom rozsahu osvojuje. Napadnutým rozhodnutím dospel k správne mu záveru, že súd v konaní o vylúčení veci z konkurznej podstaty nie je oprávnený preskúmať rozhodnutia správnych orgánov.

Odvolací súd k tomu poznamenáva, že ochrana práv občanov, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní, je v kompetencii správneho súdnictva. Ak odvolatelia dospeli k záveru, že pozemkový úrad nielenže rozhodol nezákonne, ale aj porušil zásadu

správneho konania, a to zásadu rovnosti účastníkov konania, mali na ochranu svojich práv využiť inštitúty upravené právnym poriadkom Slovenskej republiky. Napr. mohli podať podnet na príslušnú prokuratúru, resp. podať žalobu a dovolať sa na súde, aby preskúmal zákonnosť postupu a zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu. Pokiaľ tak neurobili, tak v tomto konaní je súd rozhodnutím správneho orgánu, vydaného podľa zákona č. 330/1991 Zb. v znení noviel o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v zmysle ustanovenia § 135 ods. 2 O. s. p. viazaný jeho správnosťou, nie je oprávnený ho preskúmať a musí z neho vychádzať.

Odvolatelia svoj nárok preukazujú aj dohodou č. 239, uzavretou 29. júna 1998 medzi urbárskym spolkom, pozemkové spoločenstvo B. a odštepným závodom R. S., š. p. B., ktorá má svedčiť o tom, že sú oprávnenými vlastníkami predmetných nehnuteľností. K uvedenej skutočnosti je potrebné uviesť, že S., š. p., B. mohli dohodu uzatvoriť aj s nevlastníkmi, teda nie je relevantným dôkazom o vlastníctve, preto súd na ňu v tomto konaní neprihliadal.

Z uvedeného je zrejmé, že dôvody a dôkazy produkované zo strany žalobcov v tomto konaní, nevylučujú zapísanie sporného majetku do súpisu konkurznej podstaty. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V konaní úspešný žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V B. 24. októbra 2013

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková